

Dopisy Annamalai svámího

dopisy č. 7 a 8

zveřejněno na www.rudolfskarnitzl.cz

Dopisy Annamalai svámího, adresované jeho příteli Brunovi a jeho manželce (či přítelkyni) Anitě, kteří žili nebo stále žijí ve Švýcarsku, pocházejí z období let 1985 – 1995. Pokrývají tedy posledních deset roků života Annamalai svámího. Při překladu

dopisů byly vynechány části, kde Annamalai svámí děkuje za finanční podporu a stejně tak nejsou přeloženy i případné záležitosti osobního rázu. Obsah dopisů ale z naprosté většiny tvoří obecně použitelné duchovní pokyny Annamalai svámího, který – jak sám občas v dopisech zmiňuje – učí jen to, co jej naučil Ramana Maháriši. Dopisy na sebe prakticky nenasazují, takže jsou překládány nahodile a číslování je pouze orientační.

Dopis č. 7 – Tiruvannamalai, 21. 3. 1980

Můj drahý Bruno,

Tvá zbožnost a laskavost je zřetelná ve všech tvých dopisech, třebaže žiješ na místě (od nás) fyzicky vzdáleném. Ale na duchovní úrovni neexistuje žádná vzdálenost, žádné hranice času a prostoru, protože my všichni tvoříme jednotu Pravdy. Jsme šťastni, že lze z tvého dopisu poznat, že ses rozhodl svůj život zasvětit jedině *vičáře* (zkoumání), což je opravdový účel lidského života. Je vzácností najít takové hledající, kteří zasvětili svůj život ryzí *átmavičáře* (sebezkoumání).

Vše vnější je bezvýznamné – peníze či sex, moc nebo sláva; je to marnost. Pokud nemáš touhy, není tu bída. Takže přestaň podporovat touhy. Nevytvářej nové tužby. Prostě své tužby odhod. Zbav se tužeb, protože ony představují bídu, a nevytvářej nové. Pak zde nebude žádný odpor (či nechuť k duchovní cestě). Člověk pak vlastně meditaci necvičí, jak si s tím začal Ty, protože mysl, která je prostá tužeb, se sama nachází v meditaci.

Štěstí k Tobě přichází, když nejsi tělo. Když tělo na chvíli zmizí a Ty jsi prostým vědomím, pak k Tobě přichází štěstí. Bolest a potěšení jsou možné jen díky tělu. Štěstí je možné, jen když tělem nejsi. Kladeš-li pozornost tělu, jsi připoután. Když se pozornost od těla odvrátí, připoutanost není. Kde je tvoje pozornost, tam jsi Ty. Tvoje pozornost je tvoje bytí. Když tvá pozornost není nikde, pak jsi všude. Takže veškerým smyslem meditace je být v takovém stavu vědomí, kdy pozornost na ničem nelpí, kdy pro ni neexistuje žádný objekt, a tím pro Tebe neexistuje žádné tělo. Tvá pozornost vytváří tělo. Tvá pozornost je tvým tělem. Takže když pozornost není ve vnějším, pak jsi všude. A pak jsi šťastný.

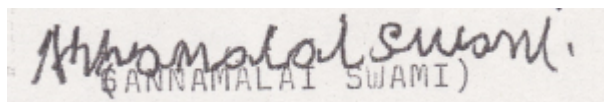
Tělesné vědomí je klamné (vědomí) já. Vzdej se tohoto tělesného vědomí. To je možné hledáním zdroje (osobního) já. Tělo neříká „já jsem“. Jsi to ty, kdo říká „já jsem tělo“. Najdi, kdo je toto já. Hledáním zdroje (osobního) já, toto já zmizí.

Existuje jedině Vědomí. V hlubokém spánku (osobní) já neexistuje. Já-myšlenka vystává při probuzení, a pak se objevuje svět. Kde bylo (osobní) já během spánku? Existovalo, nebo neexistovalo? Muselo existovat, ale ne tak, jak je nyní pocíťováno. Nyní (v bdělém stavu) existuje jen já-myšlenka, zatímco „já“ hlubokého spánku je skutečné Já. Ono dává vnikat všem myšlenkám. Takové je Vědomí. Pokud jej poznáš, shleďáš, že leží za myšlenkami. Myšlenky, stejně jako jiné činnosti, neruší svrchované Vědomí.

Můžeš být chudákem, můžeš být naprostým žebrákem, nebo boháčem, můžeš být úplně neznámý, nebo naopak světově proslulý – na tom vůbec nezáleží. Podstatné je, aby se mysl stočila dovnitř. Tím se mysl dostává do zcela dimenze a stává se meditativní. Meditace je zkrátka mysl, směřující ke svému Zdroji.

Modlím se, ať se všichni pomoříme do meditace a naplníme se radostí.

S láskou a požehnáním

ANNAMALAI SWAMI

Dopis č. 8 – Tiruvannamalai, 26. 7. 19860

Můj drahý Bruno,

ať Tě božská Milost tvého nitra vede dovnitř a stále více Tě ozařuje moudrostí.

Člověk může mít peněz, kolik chce, ale to není známka úspěchu. Může to být právě naopak, že člověk ztratí celý život sbíráním smetí. Člověk může dokonce dobýt celý svět, může se stát nejbohatším a nejmocnějším, ale přesto, když zmírá, jeho ruce jsou prázdné. Tyto zdánlivé úspěchy ve vnějším světě si nelze podržet. Je jen jedna jediná věc, kterou si lze vzít sebou za oponu smrti, a tím je blaženost, moudrost a seberealizace. A to nemá nic společného s vnějším (světem). Týká se to tvé vnitřní energie (tvého vnitřního zaměření) – rozvíjení tvého vnitřního pravého Já.

Nádhera blaženosti pravého Já je ta, že už nezávisíš na ničem a na nikom, nepotřebuješ nic vnějšího, protože tak, jak jsi, jsi plností blaženosti.

Buď šťastný!

ANNAMALAI SWAMI